

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti út 35-40.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: IV/354-0/2016	
Érkezett: 2016 FEBR 23.	
Példány: 4	Kezelőiroda: 8 Kbk
Melléklet: 4x3+4 db	

FŐVÁROSI KÖZTÁRSASÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
FŐJÁRSZÁM: 11.	
KEZELŐIRODA	
Postán/Cím: 1015 Budapest	
Érkezett: 2016 -02- 0 8	
PÉLDANY: 3 + 3 + 7	-
MELLÉKLET: F1- F2	-
FŐJÁRSZÁM: 46063	15
UTÓIRATON:	

Alulírott

lakos, az

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI tv. 26.§ (1) bek. alapján, az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 93/1990 (XI.21.) Korm. rend. 15.§ (6) bekezdésének alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény IV. cikk 4. bekezdését és a XV. cikk (2) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként előadom a következőket:

Az egyes tartós időtartamú szabadságelvonást szenvedettek részére járó juttatásról szóló 93/1990 (XI.21.) Korm. rend. 15.§ (6) bekezdése a társadalombiztosítás és munkajogi helyzet rendezésére megállapított határidőket jogvesztő határidőként szabályozza.

E jogszabályhely ellentétes az Alaptörvény IV. cikk 4. bekezdésével, amely a következőket tartalmazza:

„Akinak szabadságát alaptalanul vagy törvénysértően korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.”

Hivatkozom továbbá az alaptörvény 15. cikk 2. bekezdésére is, amely szerint:

„Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Álláspontom szerint, ha a Magyar Állam az Alaptörvényben kötelezettséget vállalt a törvénysértő módon történt szabadságkorlátozással kapcsolatos kártérítésre, és ezt nyugdíj kiegészítés formájában biztosítja, akkor az Alaptörvény általam hivatkozott előírásai szerint azt nem lehet születési helyzettől, vagyis attól függővé tenni, hogy az érintett mikor éri el a nyugdíjkorhatárt, vagy mikor kérelmezi nyugdíjjogosultságának megállapítását.

A megtámadott jogszabályhely alapján fordult elő, hogy akik a személyi szabadságot korlátozó intézkedés (kitelepítés) hatálya alá tartoznak, de 2012. március 30. vagy ez idáig kezdeményezett eljárás jogerős befejezését követő 90 napot követően váltak nyugdíj jogosulttá, vagy kérelmezték nyugdíj megállapításukat, nem jogosultak nyugdíj kiegészítésre.

Ennek az előírásnak az alapján testvérbátyám és magam, mivel ezen időpontot követően kértük nyugdíjjogosultságunk megállapítását, nem, testvéröcsénk, mivel az előírt határidőn belül vált rokkant nyugdíjjogosulttá, jogosult a nyugdíj kiegészítésre.

Vagyis a hivatkozott jogszabályhely ugyanazon érintett társadalmi csoport egyes tagjai között a születési helyzet (életkor) szerint tesz különbséget, mikor ugyanazon feltételek fennállása esetén egyeseknek biztosít nyugdíj kiegészítést, másokat pedig kizár ebből.

Tisztában vagyok azzal, hogy a kormányrendelet a lex gratis körébe tartozik, de ha lex gratis módon eldöntötte, hogy egy jól körülhatárolt csoportnak, biztosít kárpótlást, és ezt nyugdíj kiegészítés formájában biztosítja, akkor azt valamennyi érintettnek biztosítani kell, mert az Alaptörvény általam hivatkozott előírásai nem teszik lehetővé, hogy ugyanazon településen, ugyanazon időtartamban, ugyanazon jogtalan személyi szabadság elvonás következtében kitelepítettként tartózkodott személyek közül egyesek jogosultak a kárpótlás ezen fajtájára, mások pedig nem.

A kérelmemben érintettségemet az alapozza meg, hogy nyugdíjjogosultságom megállapításakor a kért nyugdíj kiegészítésre való jogosultságomat a hivatkozott kormányrendelet előírásai miatt utasították el, így az nem igényelhető.

A jelen alkotmányjogi panaszindítványom előzményeiként előadom a következőket.

2014. november 10-én kértem a személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedésre (kitelepítésre) vonatkozó hatósági bizonyítvány kiadását és nyugdíjjogosultságom megállapítását. Kérelmemet az Igazságügyi Hivatal a 491912 sz. alatt hozott végzésével, a 93/1990 (XI.21.) Korm. rend 15.§ (6) bekezdésére hivatkozva érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A határozat ellen keresetet terjesztettem elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, de a bíróság kérelmemet – szintén a fenti kormányrendelet általam megtámadott szakasza alapján – a 8.Kpk. 46.063/2015/7 sz. jogerős végzésével elutasította.

Az elutasító határozatot 2016. február 3-án vettem kézhez, a bírósági eljárás iratai között fellelhető térítvevény tanúsága szerint.

Előadom, hogy az ügyben sem a Kúria előtti felülvizsgálati eljárás, sem pedig perújítási eljárás nincs folyamatban, azt nem is kezdeményeztem.

Jelen alkotmányügyi panasz indítványom mellékleteként becsatolom nyilatkozatomat a személyi adataim nyilvánosságra hozhatóságáról.

Az érintettség alátámasztásaként, becsatolom a kitelepítésre vonatkozó, részemre szóló hatósági bizonyítványt fénymásolatban, melyet az Igazságügyi Hivatal bocsátott rendelkezésemre.

Budapest, 2016. február 6.

Tisztelettel:

2 db melléklet

